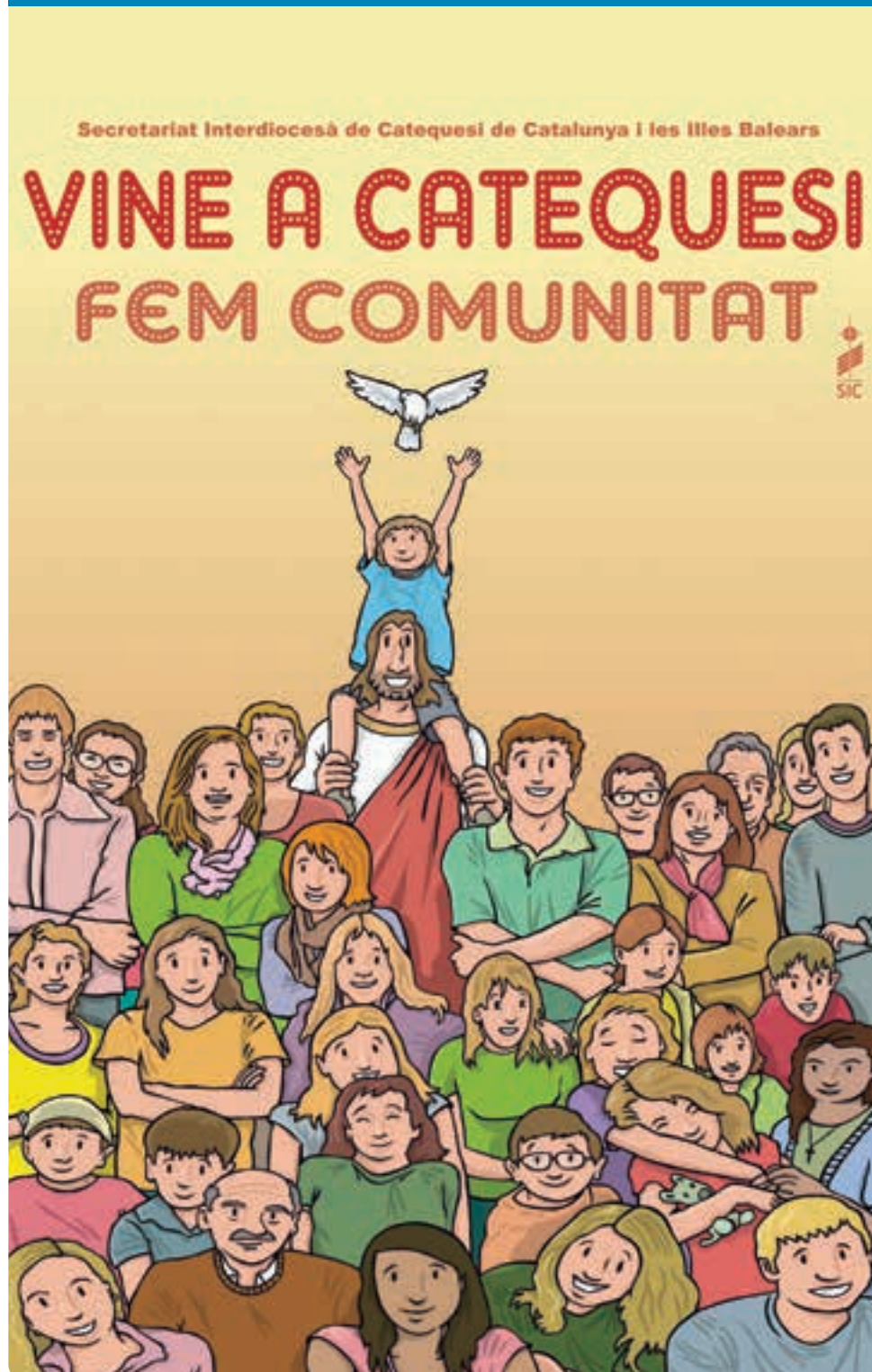

Full diocesà

20 de setembre del 2020

p4 – Els seminaristes fan un bon treball a l'Espà

p7 – Augmenten els usuaris de Càritas

L'Església és mare i catequista

Malgrat que encara no s'hagi trobat una vacuna per al Covid-19, aviat començarem la catequesi en totes les parròquies del bisbat de Solsona i de Vic. Què hem de fer, doncs? Les parròquies amb els equips de catequistes optem per intentar posar els mitjans i seguir els protocols sanitaris perquè la llum de la fe i de la vida cristiana no quedin engolides per la por. Des dels respectius bisbats contínuament rebem consells al respecte i el Secretariat de Catequesi (SIC) ens estimula a catequitzar seguint pautes molt similars als centres escolars per començar el curs amb serenor.

La catequesi val la pena! L'Església, com a bona mare, catequèticament ens ajuda a créixer i a ser responsables, ens alimenta, ens educa, ens cuida amb tendresa al llarg de la vida. L'Església ens anuncia la Paraula de Déu com un punt de llum en el camí de la vida, ens nodreix amb l'Eucaristia, ens procura el perdó diví, ens sosté en els moments de sofriment i de dificultat. Això és el que aprenem a la catequesi perquè així ho ha après l'Església del Senyor i ens ho transmet.

Recorda, doncs, que quan t'apuntes tu a catequesi o hi apuntes als teus fills, et fas i els fas el millor regal: es rep una llavor que enl donar fruit posa més cares i més cors de Crist en el món. Bon inici de curs.

«A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. (55,6-9)

Salm responsorial

El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.
[144]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meva vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist. (1,20c-24,27a)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: "Aneu també vosaltres a la meva vinya; us pagaré el que sigui just." I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: "Què feu aquí tot el dia desvagats?" Ells li contesten: "És que ningú no ens ha llogat!" Els diu: "Aneu també vosaltres a la meva vinya." Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: "Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Co-

mença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers." Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: "Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor." Ell va respondre a un d'aquests: "Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo sóc generós?" Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.» (20,1-16a)

«Cerqueu el Senyor,
ara que es deixa
trobar; invoqueu-lo,
ara que és a prop.
Que els injustos
abandonin els seus
camins...»

No reivindicar mèrits sinó estar disponibles

Joan Mir Tubau, prev.

Si anem massa de pressa a llegir o escoltar la paràbola dels treballadors de la vinya, de seguida ens posem a favor dels treballadors que rondinen perquè entenem que el qui més hores treballa més ha de cobrar. Però la paràbola no va de contractes laborals, sinó que Jesús ens vol fer mirar les coses d'una manera ben diferent.

El propietari de la vinya és un home just. Compleix el deure que tenia: paga els seus treballadors segons els tractes que havien fet per un jornal. Però, a més de just, aquest propietari és també generós, molt generós, estima. I això és el que no saben veure els treballadors rondinaires. Seguint el fil d'aquesta paràbola, no és estrany que en la Doctrina Social de l'Església, en parlar de la justícia, es digui que cal «superar la visió contractualista de la justícia, que és una visió limitada, i obrir també per a la justícia l'horitzó de la solidaritat i de l'amor. Per si sola, la justícia no basta». Cal ser just, doncs, però tenim el deure d'anar més enllà de la justícia.

Una vegada més, l'evangeli ens acosta a la manera de fer de Déu, un Déu sorprenent: per a aquest amo (Déu) el que compta no són les hores que hem dedicat a fer present el seu Regne enmig de la nostra societat, sinó la disponibilitat al servei d'aquest Regne, de l'Evangeli, encara que sigui a última hora. Per això, davant de Déu, no es tracta de reivindicar mèrits ni d'envejar res dels altres, sinó més aviat de meravellar-nos i agrair la seva generositat infinita.

La imatge

Dos subratllats: el propietari no cessa de cridar els treballadors que necessita per a la seva vinya, ni que sigui una hora abans d'acabar la jornada. Tots els qui han anat a la vinya, sigui a l'hora que sigui, cobren el jornal sencer.

Així funciona el Regne de Déu. L'honor està a haver rebut la crida del Senyor i poder gaudir de la generositat divina per haver-hi estat obedient.

Els obrers d'última hora (1790). Jan Luyken

Agenda

Lit. hores: Setmana I

21 dilluns

—Sant Mateu

Ef 4,1-7.11-13/Salm 18/Mt 9,9-13

22 dimarts

—Sant Maurici

—Beata Clemència Riba

Pr 21,1-6.10-13/Salm 118/
Lc 8,19-21

23 dimecres

—Santa Tecla

—Sant Pius de Pietrelcina

Pr 30,5-9/Salm 118/Lc 9,1-6

24 dijous

—La Mare de Déu de la Mercè

Ecle 1,2-11/Salm 89/Lc 9,7-9

25 divendres

—Sant Dalmau Menor

—La Mare de Déu de la Misericòrdia,
a Reus

Ecle 3,1-11/Salm 143/Lc 9,18-22

26 dissabte

—Sant Cosme i Damià

Ecle 11,9-12,8/Salm 89/Lc 9,43b-45

27 diumenge XXVI de durant l'any/ Cicle A

—Sant Vicenç de Paül

—El Sant Crist de Cervera

—Jornada Mundial del migrant i del
refugiat

Ez 18,25-28/Salm 24/Fl 2,1-11/Mt
21,28-32

El bisbe Xavier i els seminaristes col·laboren en les obres de l'Espà

Informa: Jacob Budz / Fotos: Josetxu Santos

Ja a les acaballes de l'estiu, del diumenge 23 d'agost fins al divendres 4 de setembre, els seminaristes de l'etapa propèdèutica varen realitzar una experiència de convivència i treball col·laborant en les obres de restauració de l'església de l'Espà (municipi de Saldes).

Allotjats i molt afablement acollits a la rectoria de Gósol, poble veí, els quatre seminaristes, acompanyats del bisbe Xavier Novell, passaren deu matins treballant en aquell temple, picant i traient l'arrebossat malmès per la humitat i retirant les juntes de morter de les pedres. La iniciativa fou molt ben rebuda tant per part dels veïns del llogaret com també per l'ajuntament. Tots col·laboraren i oferiren ajuda en l'obra. Mn. Miquel Farràs, rector de Bagà, també hi va donar un cop de mà, algun dels dies.

Les tardes foren més aviat dedicades al descans, la pregària i la formació. Tampoc no hi faltaren moments de convivència i lleure: visites, excursions, trobades, etc. També hi hagué la possibilitat de conèixer les diverses realitats pastorals de les parròquies del voltant, agrupades a la parròquia de referència, Bagà.

Van participar en la missa de la festa major de Saldes, també el bisbe va presidir celebracions a Vallcebre, Ma-

çaners, el santuari de Paller i Guardiola. Van visitar el Museu de les Mines de Cercs. I ja per acabar van participar en una vetlla de pregària a la parròquia de Bagà juntament amb joves de la pastoral vocacional. Donem gràcies a Déu per aquesta experiència i encomanem a Déu el nostre seminari de cara al curs que comença! (Vegeu totes les fotografies a www.bisbatsolsona.cat)

Plantegem-nos coses: activitat d'inici de curs

Delegació de Joventut

El dia 5 de setembre els joves de la diòcesi es van trobar en una activitat d'inici de curs. En un principi havia de ser de tres dies, però davant la situació d'incertesa causada pel Covid-19 l'equip organitzatiu va decidir fer únicament una trobada d'un sol dia, a Cervera.

Hi va haver tres xerrades, que van anar distribuint-se pels tres grups de convivència de deu persones cada un. Cal fer les coses ben fetes per tal de poder garantir la seguretat dels nostres joves. Les tres xerrades les van fer Miquel Ventura, delegat, que va presentar el curs i les activitats previstes; Alba Caparrós, que va parlar del sentit i la importància dels propòsits, i Bruna Medina, jove de Castella-

dral, de vint-i-un anys, que el darrer mes s'ha casat i va parlar-los de la vocació cristiana al matrimoni.

Van acabar amb la celebració de l'eucaristia a l'església de Sant Antoni de Cervera, que va presidir Mn. Xavier Romero. I alguns joves després van anar fins a Tàrrrega a la Worshipnight.

La Delegació de Joventut volem que sigui un lloc de trobament amb el Senyor i amb els germans, amics, en la fe; un espai de donació, de creixement personal i espiritual. Ens diuen les Escriptures: «Ningú no té amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15,13). I tots, cridats a fer com Jesús, volem donar-nos als qui tenim al nostre costat.

Notícies Breus

MESURES DE PREVENCIÓ

Recordem les mesures de seguretat

Recordem que quan anem a missa hem de continuar les mesures de seguretat: Posar gel hidroalcohòlic, portar la mascareta ben posada, establir les distàncies corresponents. A l'hora de prendre la comunió, deixar un espai d'1,5m amb la persona del davant, combregar a la mà sense dir res tot abaixant-nos la mascareta. En sortir, fer-ho de mica en mica i no aturar-se. Continuem en alerta, no abaixem la guàrdia!

Més notícies de la nostra diòcesi

www.bisbatsolsona.cat

Recordem una altra vegada que a la pàgina web del bisbat (www.bisbatsolsona.cat) hi trobareu moltes notícies de la diòcesi.

Algunes no surten en el Full, d'altres hi surten però escurçades per motiu d'espai i en totes hi trobareu moltes més fotografies de les que es publiquen en el Full. Visiteu la web: hi trobareu molta informació! I si disposeu de Twitter, seguïu-nos a @bisbatsolsona.

Creació del Centre Internacional d'Estudis sobre Gaudí

La Sagrada Família sempre és notícia. A partir de demà tenen lloc les tradicionals jornades de portes obertes a la basílica barcelonina, coincidint amb les festes de la Mercè, en què participaran més de 30.000 persones.

Per altra banda, la Facultat Antoni Gaudí (de l'Ateneu Universitari Sant Pacià) i la Fundació del Temple Expiatori de la Basílica de la Sagrada Família han acordat de crear el Centre Internacional d'Estudis Avançats «Antoni Gaudí i els seus col·laboradors», que pretén donar la màxima difusió a l'obra gaudiniana. La finalitat principal d'aquest centre serà la recerca i la divulgació estrictament acadèmi-

ques, a nivell científic, de la persona i l'obra d'Antoni Gaudí i dels seus col·laboradors, les quals seran complementades per l'organització de congressos, simposis i cursos referents a Gaudí i als qui van col·laborar amb ell.

Un element fonamental del centre serà la creació d'un banc de dades *online*, obert als estudiosos i investigadors, que inclourà tota la documentació existent sobre l'arquitecte i els seus col·laboradors, tant escrita —documents, epistolari, plànols, dibuixos— com plàstica —maquetes, models, materials i objectes d'altres tipus—. Dirigirà el centre un equip encapçalat per la Dra. Rosa Ribas.

Condemna per l'assassinat d'Ellacuria

L'Audiència Nacional ha condemnat l'ex-coronel Inocencio Montano a 133 anys i 4 mesos de presó per l'assassinat d'Ignacio Ellacuría i quatre companys jesuïtes espanyols a la Universidad Centroamericana (UCA, el Salvador) en 1989.

La Companyia de Jesús ha expressat la seva satisfacció i ha felicitat les organitzacions de drets humans i familiars que han promogut la causa a Espanya. També afirma que espera que, algun dia, es pugui realitzar un judici just als llocs dels fets, el Salvador.

Des de l'UCA tenen la confiança que la resolució d'aquest judici a Espanya «ajudarà tant la consciència nacional com el sistema judicial salvadorenc a fer passos reals en favor de la veritat i la justícia, no sols en el denominat "cas jesuïtes", també en tots els casos pendents de greus violacions dels drets humans».

El Telèfon de l'Esperança, referent

El temps de confinament ha estat molt dur per a nombroses persones, amb un gran sentiment de soledat. En aquests mesos, els 237 voluntaris del Telèfon de l'Esperança, un servei amb més de mig segle d'història, han atès més de 10.000 trucades. Per a posar-s'hi en contacte es pot trucar al telèfon 681 101 080.

Augmenten en un 63% els usuaris de Càritas

L'atur a les llars ateses augmenta 21,1%

S'ha presentat recentment la Memòria 2019 de les Càritas diocesanes amb seu a Catalunya, que reflecteix l'impacte del COVID-19.

Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, manifestà que abans de la crisi del 2008 ja existien debilitats en el nostre model socioeconòmic que comportaven un fort risc de cronificació de les situacions d'exclusió. Malgrat la recuperació econòmica, Càritas constata que la majoria de les famílies ateses encara estaven a la meitat del túnel i, a més a més, la seva xarxa de protecció social i familiar ja havia esgotat les reserves d'ajuda.

La situació a Catalunya ens mostra que 1,5 milions de persones fa deu anys que demanen ajuda —a causa de la seva gran vulnerabilitat— i no veuen

una sortida a la seva situació. A part d'aquest milió i mig, Roig ha remarcat amb preocupació que «hi ha un milió de persones més que, tot i tenir una feina (això sí, precària i incerta), estan atemorides i angoixades només de pensar que si torna una crisi com la que acaben de patir cauran irremeiablement en l'exclusió».

En referència a l'acció de Càritas durant el COVID-19 a Catalunya, ha explicat que Càritas no va tancar, tot i que va haver d'adaptar els seus serveis a la nova realitat i va veure com les peticions d'ajuda es multiplicaven. Respecte a l'Ingrés Mínim Vital, afirmà: «No està donant una solució real al problema de centenars de milers de ciutadans, i si no hi ha un veritable impuls amb recursos humans i econòmics, es quedarà en un no res.»

La Pel·lícula

Vivencias y recuerdos de un misionero de la misericordia

José María Montiu de Nuix

Editorial Balmes.
126 pàgines

Aquest llibre, escrit pel sacerdot solsoní José María Montiu de Nuix, és concebut com un relat a base de vivències i records d'un «missioner de la misericòrdia»: viatges a Roma i altres llocs, trobades mundials amb el Sant Pare, experiències, anècdotes, etc.

Al llarg d'aquest camí van sorgint diverses qüestions fonamentals de gran importància: Quin és l'estat actual del món? L'herència de Joan Pau II. L'Església i el drama de la pandèmia. El papa Joan Pau II i el papa Francesc. Diversos enfocaments del tema de la misericòrdia. El sacerdot avui. El sagrament de la misericòrdia... i molts més.

Els interessats a adquirir-lo (8 euros) poden contactar amb bisbatsolsona@bisbatsolsona.cat.

Tornem amb alegria a l'eucaristia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Us comparteixo algunes idees d'una carta recent del Prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments per a invitar-vos a tornar a l'eucaristia.

A principis de juliol, ja vaig suspendre la dispensa del precepte dominical. Ara que tot ha tornat definitivament a la normalitat, amb l'inici del curs escolar, té sentit que encara ens estem de tornar a l'eucaristia presencial?

La pandèmia ha produït trastorns a la vida de la comunitat cristiana, especialment en la dimensió litúrgica. Els fidels, però, no podem viure sense la gràcia que donen els sacraments i sense la força de l'encontre amb la comunitat de germans. No perdem de vista que Déu és Trinitat, és relació d'amor de tres persones divines, que s'ha donat a la humanitat en el misteri de l'Encarnació i s'ha quedat amb nosaltres en el misteri de l'eucaristia, perquè entrem en comunió íntima amb Ell. No ens oblidem que nosaltres estem fets a imatge i semblança de Déu, som fets per a la relació d'amor i trobem en la comunió amb els germans en la fe la possibilitat d'experimentar l'amor de Déu i l'ajuda en el progrés de la vida cristiana.

Malgrat els mitjans de comunicació realitzen un valuós servei als malalts que no poden assistir a l'església i han estat claus en els moments que era impossible celebrar l'eucaristia comunitàriament, cap transmissió és equiparable a la participació personal o pot substituir-la. Al contrari, veure la missa per la televisió fa córrer el risc d'allunyar-nos de l'encontre personal i íntim amb el Déu encarnat que se'ns ha donat no de forma virtual, sinó real, dient: "El qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell" (Jn 6, 56).

No són pocs els que s'han engorronit en relació a l'assistència a l'eucaristia dominical. Han descobert les mis-

ses de la televisió i els "agraden" més: la poden escoltar mentre fan una altra cosa; els estalvia de mudar-se o arreglar-se i sortir; i sobretot, com els diuen els fills, "així, mare, és el mateix i evites el risc de contagi". Però no, no és el mateix. Els cristians no podem viure sense combregar el Cos de Crist, sense trobar-nos amb els germans en la fe, sense freqüentar la casa del Senyor on hem viscut tants moments especials en la nostra vida i on el Senyor ens espera amb la seva presència benefactora.

Més encara, tots sabem que és més arriscat veure els néts que anar a missa. Aquest estiu no hem deixat de veure'ls i aquesta setmana potser heu tingut el goig i la responsabilitat de tornar a ajudar els vostres fills en la seva cura. Quina raó teniu per no tornar el diumenge a missa? No teniu el desig de torna amb alegria a l'eucaristia?

